

บทที่ ๕

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดนครราชสีมา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดนครราชสีมา มีวัตถุประสงค์

๑. เพื่อศึกษาการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดนครราชสีมา

๒. เพื่อเปรียบเทียบการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดนครราชสีมา

๓. เพื่อเสนอแนะแนวทางการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดนครราชสีมา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดนครราชสีมา ภาคการศึกษาที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๐ จำนวน ๒๗๐ รูป เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม ซึ่งเป็นแบบวัดชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ๕ อันดับ ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ ๐.๕๙ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ (Frequency), ค่าร้อยละ (Percentage), และค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการทดสอบค่า f-Test (One Way Analysis of variance) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ จึงนำค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ใช้การทดสอบโดยวิธีเชฟเฟ (Scheffe's Post hoc Comparison)

๕.๑ สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดนครราชสีมา สรุปสาระสำคัญของผลการวิจัยได้ดังนี้

๕.๑.๑ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดนครราชสีมา จากแบบสอบถามที่ได้รับกลับจำนวน ๒๗๐ ชุด ผู้ตอบจำแนกตามอายุ พบว่า พบว่า ผู้ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่นั้นมีอายุ ๑๕ – ๑๖ ปี (ร้อยละ ๓๖.๓) ๑) อายุ ๑๓ – ๑๔ ปี (ร้อยละ ๒๘.๕) อายุ ๑๕ – ๒๐ ปี (ร้อยละ ๕.๖) อายุ ๒๑ ปี ขึ้นไป (ร้อยละ ๓.๐) ตามลำดับ

จำแนกตามระดับชั้น พบว่า ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่นั้นอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ (ร้อยละ ๒๒.๖) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ (ร้อยละ ๑๘.๑) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ (ร้อยละ ๑๗.๔) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ (ร้อยละ ๑๖.๗) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ (ร้อยละ ๑๓.๓) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ (ร้อยละ ๑๑.๙) ตามลำดับ

จำแนกตามคะแนนเฉลี่ยสะสมพบว่า ผู้ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มี คะแนนเฉลี่ยสะสม ๒.๐๐-๒.๕๐ (ร้อยละ ๓๗.๔) คะแนนเฉลี่ยสะสม ๒.๕๑-๓.๐๐ (ร้อยละ ๒๘.๕) คะแนนเฉลี่ยสะสม ๓.๐๑-๓.๕๐ (ร้อยละ ๑๒.๖) คะแนนเฉลี่ยสะสม มากกว่า ๓.๕๐ (ร้อยละ ๑๑.๙) คะแนนเฉลี่ยสะสม น้อยกว่า ๒.๐๐ (ร้อยละ ๙.๖) ตามลำดับ

จำแนกตามภูมิลำเนาพบว่า ผู้ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาจังหว็ดนครราชสีมา (ร้อยละ ๔๗.๐) ภูมิลำเนาจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ร้อยละ ๒๘.๑) ภูมิลำเนาจังหวัดในภาคกลาง (ร้อยละ ๗.๘) ภูมิลำเนาต่างประเทศ (ร้อยละ ๗.๐) ภูมิลำเนาจังหวัดในภาคเหนือ (ร้อยละ ๕.๖) ภูมิลำเนาจังหวัดในภาคตะวันออก (ร้อยละ ๓.๐) ภูมิลำเนาจังหวัดในภาคใต้ (ร้อยละ ๑.๕)

๕.๑.๒ ผลการสำรวจการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดนครราชสีมา มีดังนี้

๕.๑.๒.๑ การส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดนครราชสีมา อยู่ในระดับมาก โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๖๘$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงตามลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ อันดับหนึ่ง ด้านการวัดและการประเมินผลส่งเสริมการเรียนรู้แบบนำตนเอง ($\bar{X} = ๓.๗๐$) อันดับสอง ด้านสื่อการเรียนรู้ส่งเสริมการเรียนรู้แบบนำตนเอง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๗๐$) อันดับสาม ด้านหลักสูตรส่งเสริมการเรียนรู้แบบนำตนเอง ($\bar{X} = ๓.๗๐$) ตามลำดับ

๕.๑.๒.๒ หลักสูตรส่งเสริมการเรียนรู้แบบนำตนเอง พบว่า การส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดนครราชสีมา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๗๐$) ส่วนใหญ่ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับหลักสูตรส่งเสริมการเรียนรู้แบบนำตนเองที่ใช้อยู่ ($\bar{X} = ๓.๗๗$)

๕.๑.๒.๓ ด้านการจัดการเรียนการสอนส่งเสริมการเรียนรู้แบบนำตนเอง พบว่า การส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดนครราชสีมา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๖๙$) ส่วนใหญ่ตลอดการจัดการเรียนการสอนแบบนำตนเองเพื่อให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น ซักถามอย่างเต็มที่ ($\bar{X} = ๓.๗๘$)

๕.๑.๒.๔ ด้านสื่อการเรียนรู้ส่งเสริมการเรียนรู้แบบนำตนเอง พบว่า การส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดนครราชสีมา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๗๐$) ส่วนใหญ่สื่อการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้แบบนำตนเองมีการประเมินอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = ๓.๘๒$)

๕.๑.๒.๕ ด้านการวัดและการประเมินผลส่งเสริมการเรียนรู้แบบนำตนเอง พบว่า การส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดนครราชสีมา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๗๐$) ส่วนใหญ่เครื่องมือการวัดและประเมินผลที่ส่งเสริมการเรียนรู้แบบนำตนเองมีการพัฒนาให้ทันสมัย ($\bar{X} = ๓.๗๘$)

๕.๑.๓ ผลการเปรียบเทียบการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดนครราชสีมา มีดังนี้

๕.๑.๓.๑ ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามอายุ โดยภาพรวมพบว่า นักเรียนที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดนครราชสีมา ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ ๐.๐๕ ซึ่งปฏิเสธและไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ยกเว้นด้านการจัดการเรียนการสอนส่งเสริมการเรียนรู้แบบนำตนเอง ที่มีนัยสำคัญทางสถิติอยู่ที่ระดับ ๐.๐๐* ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

๕.๑.๓.๒ ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามระดับชั้น โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า นักเรียนที่มีระดับชั้นต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดนครราชสีมา ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ ๐.๐๕ ซึ่งปฏิเสธและไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ยกเว้น ด้านหลักสูตรส่งเสริมการเรียนรู้แบบนำตนเอง ที่มีนัยสำคัญทางสถิติอยู่ที่ระดับ ๐.๐๔* ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

๕.๑.๓.๓ ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามคะแนนเฉลี่ยสะสม โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า นักเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดนครราชสีมา ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ ๐.๐๕ ซึ่งปฏิเสธและไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

๕.๑.๓.๓ ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามภูมิลาเนา โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า นักเรียนที่มีภูมิลาเนาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดนครราชสีมา ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ ๐.๐๕ ซึ่งปฏิเสธและไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

๕.๑.๔ ข้อเสนอแนะแนวทางการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดนครราชสีมา มีดังนี้

๕.๑.๔.๑ ด้านหลักสูตรส่งเสริมการเรียนรู้แบบนำตนเอง

ครูควรใช้หลักสูตรแกนกลางที่ใช้ในการจัดการสอนในทุกรายวิชาในโรงเรียนพระปริยัติธรรม ให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาในหนังสือเรียนมากขึ้น และครูควรมีการใช้หลักสูตรท้องถิ่นมาสอนเพื่อให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งสถานที่ต่างๆ ในจังหวัดนครราชสีมา เพื่อให้ครอบคลุมในรายวิชาต่าง ๆ รวมไปถึงการจัดการศึกษา ให้นักเรียนได้เกิดการนำตนเองให้ต่อยอดความรู้ที่มีอยู่ในหลักสูตรไปใช้ในชีวิตจริงได้

๕.๑.๔.๒ ด้านการจัดการเรียนการสอนส่งเสริมการเรียนรู้แบบนำตนเอง

ครูควรมีเทคนิควิธีการสอนที่น่าสนใจ ตื่นเต้น ไม่น่าเบื่อ และสร้างบรรยากาศการเรียนกระตุ้นผู้เรียนเกิดความสนใจในการเรียนรู้ ควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนที่ได้เตรียมไว้โดยอาจมีการปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับผู้เรียนและสถานการณ์ที่เป็นจริง นอกจากนี้ ควรสร้าง

ความคุ้นเคยและความเป็นกันเองกับผู้เรียน เพื่อไม่ให้ผู้เรียนเกิดความกดดัน ไม่ตึงเครียดจนเกินไป เปิดโอกาสให้ซักถามข้อสงสัยในทุกรายวิชา และได้มีการชี้แนะแนวทางการหาความรู้ การสืบค้นข้อมูลจากแหล่งต่างๆ ด้วยตนเอง

๕.๑.๔.๓ ด้านสื่อการเรียนรู้ส่งเสริมการเรียนรู้แบบนำตนเอง

ครูควรพัฒนารูปแบบการสอนของตนเองอยู่เสมอ เลือกสื่อการสอนเพื่อใช้ในการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มากที่สุดผลิตสื่อการเรียนการสอนให้มีความทันสมัย และมีความหลากหลาย สามารถช่วยกระตุ้นและสร้างความสนใจให้กับนักเรียนทำให้เกิดความสนุก และไม่เบื่อหน่ายการเรียน ช่วยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนมากขึ้น ทำให้เกิดมนุษยสัมพันธ์อันดีในระหว่างนักเรียนด้วยกันเองและกับครู ควรครูเสริมสร้างลักษณะนิสัยที่ดีในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง

๕.๑.๔.๔ ด้านการวัดและการประเมินผลส่งเสริมการเรียนรู้แบบนำตนเอง

ครูควรมีเทคนิควิธีการที่มีความหลากหลายในการวัดและการประเมินผลมีความยุติธรรมเที่ยงตรง มีการสังเกตพฤติกรรม การร่วมกิจกรรม การทำงานเป็นกลุ่มของนักเรียน โดยการประเมินผลตามสภาพจริงมีความสอดคล้องกับพฤติกรรมนักเรียนแต่ละคน ประเมินนักเรียนจากการสังเกตพฤติกรรมการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับบริบทของนักเรียนแต่ละคน และแนะนำให้ผู้เรียนนำผลการประเมินมาปรับปรุงและพัฒนาการเรียนของนักเรียน

สรุปข้อเสนอแนะแนวทางการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดนครราชสีมา พบว่า ครูผู้สอนควรจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรที่มีการส่งเสริมการเรียนรู้แบบนำตนเอง รวมไปถึงการนำหลักสูตรท้องถิ่นมาสอนเพื่อให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งสถานที่ต่างๆ ให้มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนที่ได้เตรียมไว้โดยอาจมีการปรับแผนให้เหมาะกับนักเรียนและสถานการณ์ที่เป็นจริง สอนอย่างเป็นกันเองนักเรียนจะได้การเรียนรู้อย่างเต็มที่ ใช้สื่อการสอนเพื่อใช้ในการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มากที่สุดผลิตสื่อการเรียนการสอนให้มีความทันสมัยและมีความหลากหลาย สามารถช่วยกระตุ้นและสร้างความสนใจให้กับนักเรียนทำให้เกิดความสนุกและไม่เบื่อหน่ายการเรียน การวัดและการประเมินผลมีความยุติธรรมเที่ยงตรง โดยการประเมินผลตามสภาพจริงมีความสอดคล้องกับพฤติกรรมนักเรียนแต่ละคน

๕.๒ อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง การส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดนครราชสีมา มีประเด็นที่น่าสนใจนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

๕.๒.๑ การส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดนครราชสีมา ๔ ด้าน ได้แก่ ๑. ด้านหลักสูตรส่งเสริมการเรียนรู้แบบนำตนเอง ๒. ด้านการจัดการเรียนการสอนส่งเสริมการเรียนรู้แบบนำตนเอง ๓. ด้านสื่อการเรียนรู้ส่งเสริมการเรียนรู้แบบนำตนเอง ๔. ด้านการวัดและการประเมินผลส่งเสริมการเรียนรู้แบบนำตนเอง พบว่า การจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดนครราชสีมา โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากทุกด้าน และเมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า การส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองของ

นักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดนครราชสีมา อยู่ในระดับมากทุกด้าน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ครูผู้สอนคอยอำนวยความสะดวกให้แก่นักเรียนทางด้านการเรียนรู้ของผู้เรียน ความอิสระแก่ผู้เรียนเองไม่ตีกรอบให้นักเรียนทำตามผู้สอนเพียงอย่างเดียว นักเรียนโดยมีการยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง นักเรียนจะได้เกิดทักษะที่จะช่วยให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพ การช่วยสร้างทางเลือกที่หลากหลายแก่ผู้เรียน และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในทางเลือกงาน วิธีการทำงาน ระดับความยาก และวิธีประเมินผล ยังมีทางเลือกให้ผู้เรียนมากโอกาสที่ผู้เรียนจะพัฒนาความรับผิดชอบในการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **เชมณัฐ มิ่งศิริธรรม** ศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้บนเว็บ เชิงบูรณาการระหว่างการเรียนแบบร่วมมือกับการเรียนร่วมกันเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์” ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการเรียนรู้บนเว็บเชิงบูรณาการระหว่างการเรียนแบบร่วมมือกับการเรียนร่วมกันเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ประกอบด้วย ๔ องค์ประกอบ คือ ๑) เนื้อหา ๒) กิจกรรมและกระบวนการเรียนรู้ ๓) แหล่งการเรียนรู้ และ ๔) การประเมินผล และรูปแบบแบ่งออกเป็น ๓ ระยะ คือ ระยะที่ ๑ การเตรียมความพร้อมผู้เรียน ระยะที่ ๒ การทดสอบ/การประเมินผลก่อนเรียน และระยะที่ ๓ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้ง ๓ ระยะแบ่งเป็น ๕ ขั้นตอน คือ ๑) การนำเสนอสถานการณ์ปัญหาบนเครือข่าย ๒) ผู้เรียนร่วมกันกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ ๓) ผู้เรียนร่วมกันวางแผนและแสวงหาคำตอบบนเครือข่าย ๔) ผู้เรียนนำเสนอข้อค้นพบของกลุ่ม และ ๕) การประเมินผลและสรุปแนวคิดที่ได้จากข้อค้นพบ นักศึกษาปริญญาบัณฑิตที่เรียนตามรูปแบบการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีคะแนนการนำตนเองหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ Mahasarakham University ๕๙ ที่ระดับ .๐๕ และนักศึกษามีความคิดเห็นว่าการเรียนตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน ๗ ท่าน ทำการประเมินรูปแบบการเรียนรู้บนเว็บเชิงบูรณาการฯ มีความคิดเห็นว่าการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับดีมาก^๑

๕.๒.๒ ด้านหลักสูตรส่งเสริมการเรียนรู้แบบนำตนเอง พบว่า การส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดนครราชสีมา อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า ครูผู้สอนได้ทำการเรียนการสอนให้แก่นักเรียนตามหน่วยการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ โดยเน้น ความรู้ ทักษะ กระบวนการเรียนรู้ที่มีความสอดคล้องตามมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **ลาวัณย์ ทองมนต์** ศึกษาวิจัยเรื่อง “พัฒนาหลักสูตรเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของผู้เรียนในระดับประถมศึกษา” ผลการวิจัยพบว่า หลักสูตรมีองค์ประกอบที่สำคัญ ๗ องค์ประกอบ คือ ความสำคัญของการพัฒนาหลักสูตร หลักการ จุดมุ่งหมาย เนื้อหาวิชา กระบวนการจัดการเรียนรู้สื่อและแหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล ผลการประเมินด้านความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้อง ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ครูผู้เกี่ยวข้องมีความพึงพอใจด้านผู้วิจัยและด้านผู้เรียนในระดับมากที่สุด ด้านเอกสารหลักสูตร ครูผู้สอนมีความพึงพอใจอยู่

^๑ เชมณัฐ มิ่งศิริธรรม, “การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้บนเว็บเชิงบูรณาการระหว่างการเรียนแบบร่วมมือกับการเรียนร่วมกันเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์” วิทยานิพนธ์ ค.ด., (กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๕๒) หน้าบทคัดย่อ.

ในระดับมาก ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนสรุปได้ดังนี้ ๑. ผู้เรียนมีการพัฒนาคุณลักษณะด้านการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง โดยผลการทดสอบปรากฏว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของผู้เรียนหลังทดลองใช้หลักสูตรสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .๐๕ ๒. ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สารการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ จากการทดสอบ หลังการทดลองใช้หลักสูตร สูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕^๒

๕.๒.๓ ด้านการจัดการเรียนการสอนส่งเสริมการเรียนรู้แบบนำตนเอง พบว่า พบว่าการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดนครราชสีมา อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ครูมีการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ซักถามและแสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ จัดหาข้อมูลการสอน เอกสาร ตามเนื้อหาแต่ละหัวข้อของการจัดการเรียนรู้เพื่อบรรยายให้ผู้เรียนได้เกิดกระบวนการคิด วิเคราะห์ และแจ้งมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้ วัดให้นักเรียนทราบ และมีการทบทวนความรู้เดิมของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้ด้านห้องเรียนมีสภาพสิ่งแวดล้อมทางการเรียนการสอน ที่มีส่วนสำคัญต่อการเรียนการสอน สภาพห้องเรียนที่ดี โรงเรียน การจัดเวลาเรียนที่เหมาะสม ในส่วนของสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ขนาดห้องเรียนไม่แออัดและลักษณะของห้องเรียน มีแสงสว่างที่ดีในห้องเรียน อากาศถ่ายเทในห้องเรียน ผู้เรียนอยู่ในห้องเรียนแล้วเกิดการเรียนรู้อย่างเต็มที่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **ดานีล (Daniels)** ศึกษาวิจัยเรื่อง “ผลการเรียนรู้แบบนำตนเองที่มีความพร้อมและพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลระดับปริญญาตรี” ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มที่เรียนโดยใช้โมดูลของ Guglielmino มีพฤติกรรม การเรียนรู้แบบนำตนเองเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อเปรียบเทียบกับคะแนนของกลุ่มทดลองที่เรียนโดยชุดโมดูล และกลุ่มควบคุม พบว่ากลุ่มทดลองมีคะแนนสูงกว่ากลุ่มควบคุมผลการทดลองสรุปได้ว่าในการเรียนรู้ในอนาคต เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย ครูจะต้องส่งเสริมการเรียนรู้แบบนำตนเองโดยช่วยอำนวยความสะดวก ทางด้านสื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้ต่างๆมากขึ้น^๓

๕.๒.๔ ด้านสื่อการเรียนรู้ส่งเสริมการเรียนรู้แบบนำตนเอง พบว่า การส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดนครราชสีมา โดยภาพรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ครูมีการใช้สื่อทางเว็บหรืออินเทอร์เน็ตมาช่วยในการเรียนการสอน ทั้งนี้นักเรียนมีการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองจากแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ทั้งในและต่างจังหวัด มีการพานักเรียนไปศึกษาทัศนศึกษานอกสถานที่ ส่วนครูผู้สอนจะเป็นผู้อำนวยความสะดวก จัดหาทรัพยากรแหล่งข้อมูลให้พร้อม และจะต้องมีปฏิสัมพันธ์กันอย่างเป็นกันเอง ทั้งระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **ฮอลล์ (Hall)** ศึกษาวิจัยเรื่อง “ลักษณะการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักศึกษาปี ๑ ที่เข้าร่วมกิจกรรมโครงการค่ายภาคฤดูร้อน” ผลการวิจัยพบว่า การเรียนรู้แบบนำตนเองที่วัดก่อนและหลังการทดสอบของ PRO-SDLS ไม่แตกต่างกันอย่างมี

^๒ ลาวัณย์ ทองมนต์, “การพัฒนาหลักสูตรเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักเรียนในระดับประถมศึกษา”, ปริญญานิพนธ์ ปร.ด. (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ๒๕๕๐) หน้าบทคัดย่อ.

^๓ Elizabeth Barnes Daniels, The Impact of an educational Intervention on Self-Directed Learning Readiness and Behaviors in Undergraduate Nursing students, Doctor's Thesis, (United States : Capella University, ๒๐๑๑).

นัยสำคัญทางสถิติ แต่มีความสัมพันธ์เชิงสหสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.01$) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและคะแนนรวม PROSDLS ของผู้เรียน ระหว่างการควบคุมตนเองและการรับรู้ความสามารถของตนเองยังมีความสัมพันธ์อย่างมากระหว่างการสอบเข้ามหาวิทยาลัยและเกรดเฉลี่ย ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญระหว่างเชื้อชาติและเพศ จากการศึกษาสรุปได้ว่า ผู้เรียนมีการปฏิบัติตนแสดงให้เห็นว่า มีการเปลี่ยนแปลงในการเรียนการสอน องค์ประกอบสำคัญที่จะทำให้ประสบความสำเร็จในการศึกษาและในระดับการศึกษาขั้นสูงกว่า คือ หลักสูตรการเรียนรู้ซึ่งจะถูกออกแบบให้เกิดการเรียนรู้ไม่เน้น การท่องจำ โดยเน้นผู้เรียนลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนมีนิสัยในการเรียนรู้แบบนำตนเองสูงขึ้น^๔ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ **การเพนเตอร์ (Carpenter.)** ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การเรียนรู้แบบนำตนเองตามรูปแบบการเรียนรู้ของ GROW ด้วยวิธีการเรียนแบบออนไลน์และวิธีการเรียนแบบตัวต่อตัว ผลการวิจัยพบว่า ในศึกษานี้ระดับความสามารถในการนำตนเองของนักเรียนสูงขึ้นเมื่อได้รับการเรียนการสอนของทั้งสองวิธีซึ่งการเรียนแบบออนไลน์นักเรียนจะมีการเรียนนำตนเอง สูงกว่าการเรียนแบบตัวต่อตัว ในขณะที่การเรียนแบบตัวต่อตัวครูผู้สอนยังมีบทบาทสำคัญต่อการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยและสมมุติฐานที่ตั้งไว้คือ ผู้เรียนที่เรียนโดยใช้การเรียนแบบออนไลน์ทำให้ มีความสามารถในการนำตนเองสูงกว่าการเรียนแบบตัวต่อตัว^๕

๕.๒.๕ ด้านการวัดและการประเมินผลส่งเสริมการเรียนรู้แบบนำตนเอง พบว่าการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดนครราชสีมา โดยภาพรวม และรายข้ออยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า มีการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ของตัวผู้เรียนเองอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ผู้เรียนจึงมีอิสระในการเรียนรู้และเป็นเจ้าของตัวเองมากขึ้นสามารถหาทางเลือกของตนเอง สามารถที่จะพัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างไม่มีขีดจำกัด มีความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น มีการกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนในการเรียนรู้ ผู้เรียนเป็นผู้ที่ควบคุมกิจกรรมการเรียนรู้ของตนเองทั้งในด้านเนื้อหาและวิธีการเรียนรู้ โดยที่จะได้รับหรือไม่ได้รับความช่วยเหลือจากผู้อื่นก็ตาม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **วิภาวรรณ สุขสถิตย์** ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองสำหรับนักศึกษาผู้ใหญ่โดยการเรียนรู้การสอนผ่านเว็บ” ผลการวิจัยพบว่า ผลการพัฒนาการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองสำหรับนักศึกษาผู้ใหญ่โดยการเรียนรู้การสอนผ่านเว็บที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ ๘๐/๘๐ ผลการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองสำหรับนักศึกษาผู้ใหญ่โดยการเรียนรู้การสอนผ่านเว็บหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ คุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองสำหรับ Mahasarakham University ๕๗ นักศึกษาผู้ใหญ่โดยการเรียนรู้การสอนผ่านเว็บหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ นักศึกษาผู้ใหญ่กลุ่มที่มีคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองสูงมีผล การเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง

^๔ Jeffrey D. Hall, *Self-Directed Learning Characteristics of First-Generation, First-Year College Students Participating in A Summer Bridge Program*, Doctor's Thesis, (United States : University of South Florida, ๒๐๑๑).

^๕ Jessica Carpenter, *Self – Direction in The Online and Face To Face Classroom : A New Look at Grow's Staged Self-Directed Learning Model*, Master Thesis, (Illinois : Illinois University, ๒๐๑๑).

สำหรับนักศึกษาผู้ใหญ่โดยการเรียนรู้ผ่านการสอนผ่านเว็บก่อนเรียนสูงกว่านักศึกษาผู้ใหญ่กลุ่มที่มีคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ นักศึกษาผู้ใหญ่กลุ่มที่มีคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองต่ำและนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองสูงมีผลการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองสำหรับนักศึกษาผู้ใหญ่โดยการเรียนรู้ผ่านการสอนผ่านเว็บหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ นักศึกษาผู้ใหญ่กลุ่มที่มีคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองต่ำมีผลการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองสำหรับนักศึกษาผู้ใหญ่โดยการเรียนรู้ผ่านการสอนผ่านเว็บหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ นักศึกษาผู้ใหญ่กลุ่มที่มีคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองสูงมีผลการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองสำหรับนักศึกษาผู้ใหญ่โดยการเรียนรู้ผ่านการสอนผ่านเว็บหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีคุณลักษณะส่วนตัว และพฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์ต่างกัน มีผลการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองสำหรับนักศึกษาผู้ใหญ่โดยการเรียนรู้ผ่านการสอนผ่านเว็บแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักศึกษาผู้ใหญ่ที่ใช้การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองสำหรับนักศึกษาผู้ใหญ่โดยการเรียนรู้ผ่านการสอนผ่านเว็บมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองสำหรับนักศึกษาผู้ใหญ่โดยการเรียนรู้ผ่านการสอนผ่านเว็บอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก ๑๐. การศึกษาผลความพึงพอใจของนักศึกษาผู้ใหญ่กลุ่มที่มีคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองสูงและนักศึกษาผู้ใหญ่กลุ่มที่มีคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองต่ำมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองสำหรับนักศึกษาผู้ใหญ่โดยการเรียนรู้ผ่านการสอนผ่านเว็บแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ^๖

๕.๒.๖ ผลเปรียบเทียบการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามอายุ โดยภาพรวม และรายด้าน พบว่า นักเรียนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดนครราชสีมา ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ ๐.๐๕ ซึ่งปฏิเสธและไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักเรียนที่อายุต่างกัน มีพื้นฐานแต่ละบุคคลที่มีความแตกต่างกันไม่มากนัก ผู้เรียนได้ค้นพบและแก้ปัญหาด้วย ตนเอง มีอิสระในการเรียนมากขึ้น ได้เรียนรู้จากหลาย ๆ สถานการณ์ ทั้งในและนอกห้องเรียน และที่สำคัญได้เรียนในสิ่งที่เขาอยากเรียนรู้ อยากได้ อยากเป็น โดยเรียนรู้จากประสบการณ์จริงในลักษณะของการบูรณาการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **นัตตา อังสุวาทย์** ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนวิชาเคมีที่เน้นกระบวนการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักศึกษาระดับปริญญา” พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพทำให้ผู้เรียนกลุ่มทดลองที่มีทักษะพื้นฐานการเรียนรู้ระดับสูงได้พัฒนาตนเองให้เป็นผู้มีความรู้คุณลักษณะการเรียนรู้แบบนำตนเอง โดยเปรียบเทียบกับก่อนการทดลองและกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.๐๕ และผลการประเมินประสิทธิภาพเมื่อเทียบกับกลุ่มควบคุมได้ค่าขนาดอิทธิพลไม่น้อยกว่า .๕๐ เป็นไปตามเกณฑ์ ส่วนกลุ่มทดลองที่มีทักษะพื้นฐานการเรียนรู้ระดับต่ำพบว่า ในภาพรวมมีคุณลักษณะการเรียนรู้แบบนำตนเองลดลง นอกจากนี้ ด้านจิตวิทยาศาสตร์ให้ผลทำนองเดียวกับด้านลักษณะการเรียนรู้แบบนำตนเอง ส่วนด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเคมีพบว่า ผู้เรียน

^๖ กาวรรณ สุขสถิตย, “การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองสำหรับนักศึกษาผู้ใหญ่โดยการเรียนรู้ผ่านการสอนผ่านเว็บ”, ปริญญาโท ปร.ด, (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ๒๕๕๐) หน้าบทคัดย่อ.

กลุ่มทดลองทั้งภาพรวมและกลุ่มที่มีทักษะพื้นฐานต่างกันได้ผลการเรียนสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและได้ค่าขนาดอิทธิพลเป็นไปตามเกณฑ์ ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบนี้ในระดับปานกลางนอกจากนี้ยังพบว่า ทักษะพื้นฐานการเรียนรู้ของผู้เรียนส่งผลต่อลักษณะการเรียนรู้แบบนำตนเองแต่ไม่เกิดปฏิสัมพันธ์กับกระบวนการเรียนรู้^๗

๕.๒.๗ ผลเปรียบเทียบการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามระดับชั้น โดยภาพรวม และรายด้าน พบว่า นักเรียนที่มีระดับชั้นต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดนครราชสีมา ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ ๐.๐๕ ซึ่งปฏิเสธและไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักเรียนที่ระดับชั้นต่างกันได้รับการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองอย่างต่อเนื่อง เพราะเป็นเวลาเปลี่ยนช่วงชั้น ที่อาจารย์ประจำวิชาต้องมีการทดสอบก่อนเรียนว่าเด็กมีความต้องการเรียนหรือการส่งเสริมการเรียนรู้แบบนำตนเองในหัวข้อใดเป็นพิเศษหรือไม่ และจัดการเรียนการสอนตามความต้องการของเด็กนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **สมชาย เรืองมณีขัณฑ** ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาชุดฝึกอบรมการเรียนรู้ด้วยตนเองเรื่อง การผลิตอาหารตามหลักเกณฑ์วิธีการที่ดี” ผลการวิจัยพบว่า พบว่าชุดฝึกอบรมการเรียนรู้ด้วยตนเองนำตนเองมีประสิทธิภาพเท่ากับ ๘๐.๙๕ / ๘๔.๑๗ และ ๘๒.๒๐ / ๘๓.๔๗ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ ๘๐/๘๐ ที่ตั้งไว้ การหาประสิทธิภาพชุดฝึกอบรมการเรียนรู้ด้วยตนเองเรื่อง การผลิตอาหารตามหลักเกณฑ์วิธีการที่ดี กับพนักงานในฝ่ายผลิต ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตอาหารและผู้เกี่ยวข้องกับระบบคุณภาพด้านอาหาร ของบริษัท ไคโดมอน กรุ๊ป จำกัด (มหาชน) จำนวน ๔๘ คน ผู้วิจัยได้ให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเรียนรู้ด้วยตนเองจากชุดฝึกอบรมการเรียนรู้ด้วยตนเองเรื่อง การผลิตอาหารตามหลักเกณฑ์วิธีการที่ดี โดยจัดให้มีการพบกลุ่มและวิทยากรเป็นผู้อำนวยความสะดวกให้คำแนะนำ จากนั้นผู้เรียนได้ทำแบบฝึกหัดหลังการฝึกอบรมและแบบทดสอบก่อนและหลังการฝึกอบรม นำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์ ผลการวิจัยพบว่า ชุดฝึกอบรมการเรียนรู้ด้วยตนเองเรื่อง การผลิตอาหารตามหลักเกณฑ์วิธีการที่ดี มีประสิทธิภาพ ๘๘.๓๙ / ๘๓.๑๘ Mahasarakham University ๕๘ ผลสัมฤทธิ์การฝึกอบรมจากชุดฝึกอบรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง หลังการฝึกอบรม สูงกว่าก่อนฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ผลสัมฤทธิ์การฝึกอบรมจากชุดฝึกอบรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง กลุ่มที่มีลักษณะ การเรียนรู้ด้วยตนเองมาก สูงกว่ากลุ่มที่มีคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเองปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ คุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้รับการฝึกอบรมหลังการฝึกอบรมจากชุดฝึกอบรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง สูงกว่าก่อนฝึกอบรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.๐๑^๘

^๗ นัตตา อังสุวาทย์, การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนวิชาเคมีที่เน้นกระบวนการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาตรี, วิทยานิพนธ์ ป.ด., (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ๒๕๕๐) หน้าบทคัดย่อ.

^๘ สมชาย เรืองมณีขัณฑ, การพัฒนาชุดฝึกอบรมการเรียนรู้ด้วยตนเองเรื่อง แนวทางการผลิตอาหารตามหลักเกณฑ์วิธีการที่ดี, ปริญญาานิพนธ์ ป.ด., (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ๒๕๕๐) หน้าบทคัดย่อ.

๕.๒.๘ ผลเปรียบเทียบการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามคะแนนเฉลี่ยสะสม โดยภาพรวม และรายด้าน พบว่า นักเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดนครราชสีมา ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ ๐.๐๕ ซึ่งปฏิเสธและไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การกำหนดเนื้อหาและวัตถุประสงค์การเรียนรู้ของครู ซึ่งสอดคล้องกับการส่งเสริมการเรียนรู้แบบนำตนเอง การสภาพห้องเรียน และอยู่ในบริบทเดียวกัน สิ่งแวดล้อมใกล้เคียงกันของนักเรียน อาจส่งผลให้นักเรียนมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ โคท (Klotz) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมในการเรียนรู้แบบนำตนเองและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยการศึกษาการศึกษาเชิงสหสัมพันธ์” ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ไม่อยู่ ระหว่างคะแนน SDLRS และ เกรดเฉลี่ย ภาคการศึกษาแรกในกลุ่มย่อยประชากรจำแนกตาม เชื้อชาติ สถานะ รุ่นแรก ภาษาแรกและลงทะเบียนในหลักสูตร สรุปว่าความสัมพันธ์ไม่อยู่ระหว่างคะแนน SDLRS และเป็นครั้งแรกภาคการศึกษา เกรดเฉลี่ยสำหรับเข้าร่วม ๑๙ ปี^๙

๕.๒.๙ ผลเปรียบเทียบการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามภูมิลำเนา โดยภาพรวม และรายด้าน พบว่า นักเรียนที่มีภูมิลำเนาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดนครราชสีมา ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ ๐.๐๕ ซึ่งปฏิเสธและไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักเรียนที่อยู่ภูมิลำเนาต่างกัน ได้รับการส่งเสริมการเรียนรู้แบบนำตนเองเป็นพิเศษ อาจเป็นเพราะสภาพแวดล้อมในปัจจุบันที่มีความเจริญทางด้านวัตถุทำให้นักเรียนอยู่ภูมิลำเนาต่างกัน ต่างสถานก็ได้รับข้อมูล ข่าวสาร ความรู้เหมือนกัน ครูผู้สอนมีศักยภาพในการสอนอย่างสม่ำเสมอพัฒนาตนเองและมีความรู้ความสามารถในการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพสามารถพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอนและสื่อต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาในปัจจุบันได้ เพื่อช่วยสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตให้แก่ผู้เรียน ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ กาญจนนา จันท์ประเสริฐ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาแบบการเรียนรู้แบบนำตนเองโดยใช้ปัญหาเป็นฐานในการสอนวิชาฟิสิกส์วิทยาศาสตร์ชีวภาพ” ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนเกิดความก้าวหน้าในการเรียนสูงขึ้นจากการเปรียบเทียบคะแนนหลังเรียนกับคะแนนก่อนเรียน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ และผู้เรียนมีความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอน รูปแบบนี้อยู่ในระดับสูง เนื่องจากผู้เรียนได้เรียนรู้วิธีการเรียนตามวัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนรู้ โดยการกำหนดจุดมุ่งหมายการเรียนรู้ของตนเอง รู้วิธีการแสวงหาความรู้จากแหล่งความรู้ต่างๆ รวบรวมความรู้และนำมาสรุปเป็นความรู้ใหม่ เป็นลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งเป็นทักษะการเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติสืบเสาะหาความรู้ตามความต้องการของตนเอง โดยมีโจทย์ปัญหาเป็นตัวกระตุ้น และมีกิจกรรมการถ่ายทอด

^๙ Joy C. Klotz, An Examination of The Relationship between Self-Directed Learning Readiness and Academic Achievement in First Semester College Students, Doctor's Thesis, (United States : Capella University, ๒๐๑๐).

ความรู้ที่ตนเองรวบรวม ผู้เรียนแสดงบทบาททั้งเป็นผู้ดำเนินการนำเสนอข้อมูลที่ตนเองได้รับมอบหมายให้สืบค้น และบทบาทของผู้ตามที่ยอมรับความคิดเห็นผู้อื่นที่มีเหตุและผลรองรับ ต้องใช้ทักษะต่างๆ เช่น การติดต่อสื่อสาร การทำงานเป็นทีมเพื่อบูรณาการความรู้ที่สืบค้นมา^{๑๐}

๕.๓ องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย

จากผลการวิจัย เรื่อง “การส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดนครราชสีมา” พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเอง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สะท้อนให้เห็นว่าการจัดการเรียนการสอน โดยการนำหลักสูตรไปสอนนักเรียนเกิดการรู้และเข้าใจในเนื้อหาวิชามากขึ้น มีการนำหลักสูตรท้องถิ่นมาสอนเพื่อให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งสถานที่ต่างๆ ครูผู้สอนมีเทคนิคการสอนที่หลากหลาย บางครั้งก็ใช้สื่อการสอนมาช่วยให้นักเรียนได้เกิดความเข้าใจมากขึ้น เลือกใช้สื่อการสอนเพื่อใช้ในการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มากที่สุดผลิตสื่อการเรียนการสอนให้มีความทันสมัยและมีความหลากหลาย ให้เกิดทักษะทางด้านการดู การฟัง การคิด ไม่ให้เกิดความน่าเบื่อและในการวัดผลประเมินผลของนักเรียนครูได้ประเมินผลตามสภาพจริงมีความสอดคล้องกับพฤติกรรมนักเรียนแต่ละคน สะท้อนให้เห็นผลการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเอง เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายของหลักสูตร เพราะการจัดการศึกษาที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒

๕.๔ ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งมีข้อเสนอแนะที่ควรปรับปรุงจากผลวิจัยและจากความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งสรุปประเด็นได้ ดังนี้

๕.๔.๑ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

๕.๔.๑.๑ โรงเรียนควรส่งเสริมให้ครูตระหนักถึงความสำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเอง โดยส่งเสริมสนับสนุนครูให้ฝึกอบรมกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนำตนเอง เพื่อให้มีประสิทธิภาพ และทักษะ ในการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๕.๔.๑.๒ กระทรวงศึกษาธิการผู้เกี่ยวข้องควรปรับหลักสูตร ทั้งหลักสูตรแกนกลาง และหลักสูตรท้องถิ่น เพื่อการเรียนการสอนที่เป็นปัจจุบันให้มีความทันสมัย

๕.๔.๑.๓ โรงเรียนพระปริยัติธรรมควรมีการเพิ่มอุปกรณ์การเรียน สื่อการเรียนการสอนในวิชาสังคมศึกษาที่ส่วนใหญ่อยู่งขาดแคลนให้เพียงพอ และควรเป็นสื่อที่มีความทันสมัย เช่น คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ตเพื่อพัฒนาการสอนให้ดียิ่งขึ้น

๕.๔.๑.๔ ครูผู้สอน ควรแนะนำให้นักเรียนมีการเรียนรู้แบบนำตนเองมากๆ รู้จักทำงานเป็นกลุ่มช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน จัดกิจกรรมศึกษาหาความรู้นอกพื้นที่

^{๑๐} กาญจนา จันทรประเสริฐ, “การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบนำตนเองโดยใช้ปัญหาเป็นฐานในการสอนวิชาฟิสิกส์วิทยาศาสตร์ชีวภาพ”, วิทยานิพนธ์ ปรัชญา, (ปทุมธานี : มหาวิทยาลัยรังสิต, ๒๕๕๕) หน้า บทคัดย่อ.

๕.๔.๑.๕ กองพุทธศาสนศึกษา สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ควรส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองให้มากยิ่งขึ้น และมีการติดตามผลการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

๕.๔.๒ ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

๕.๔.๒.๑ ผู้วิจัยควรมีการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบ ครูผู้สอนในการส่งเสริมการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรมในจังหวัดอื่น หรือโรงเรียนรัฐบาลและเอกชน เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้มาวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อดี ข้อด้อยและข้อเสนอแนะ เพื่อให้ข้อมูลการศึกษามีความครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

๕.๔.๒.๒ ผู้วิจัยควรมีการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนในการส่งเสริมการเรียนรู้แบบนำตนเอง ของนักเรียนในรายวิชาต่างๆ ต่อไป

๕.๔.๒.๓ ผู้ศึกษาควรสอบถาม สัมภาษณ์ ผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียนด้วย ในประเด็นของการส่งเสริมการเรียนรู้แบบนำตนเอง การจัดการเรียนการสอนในวิชาต่างๆ และปัญหาและอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอน เพื่อนำผลที่ได้มาช่วยพัฒนาครูผู้สอน